Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per Administrador el dg., 04/10/2015 - 09:00

Gn 2,18-24
He 2,9-11
Mc 10,2-16

A l'inici... Pocs relats literaris combinen la senzillesa i simplicitat amb la profunditat com els que ens trobem a la Bíblia. Avui en tenim un exemple en el llibre del Gènesi. En ell se'ns descriu la complementarietat i igualtat de l'home i la dona, sortits de la mà de Déu i enlairats per sobre de tots els animals.
I d'aquesta complementarietat i igualtat en sorgeix una atracció mútua tal, em podem dir "amor", que els porta a deixar el pare i la mare per formar "una sola carn" (en la versió litúrgica mal traduïda per "una sola família"). I aquesta unió amorosa volguda per Déu, els humans no la poden desfer.

...al llarg de la història "humana"...
Però el misteri de l'egoisme humà ha portat al llarg de la història a falsejar i a malversar sovint aquesta complementarietat i igualtat, aquesta comunió d'amor entre l'home i la dona.
D'aquí que, en temps de Jesús, els fariseus li plantegen la pregunta si el marit es pot divorciar de la seva dona, com en la llei mosaica es permetia. Jesús ho excusa degut a la duresa de cor, és a dir, a l'egoisme humà. Però a continuació, es remunta al pla de Déu exposat en el relat del Gènesi. I afegeix "el que Déu ha unit que el home no separi". Quan, privadament, els deixebles li tornen a fer la mateixa pregunta, Jesús posa en igualtat de malícia, tant, si la iniciativa de divorci i de nova unió amb un altre, ve de l' home com de la dona.
A l'evangeli de Mateu aquest relat té unes variants i unes matisacions que són objecte d'estudi i de diversa interpretacions per part dels exegetes.

...i ara, el Sínode de la família

Aquests dies se celebrarà a Roma la continuació del Sínode sobre la família. I segur que, quan es parli dels divorciats tornats a casar pel civil, sortiran en el diàleg i discussió aquests textos, especialment el de Mateu. I s'adduiran, junt amb els textos evangèlics, les interpretacions convertides en lleis incloses en el Codi de Dret Canònic. Aquest fet podrà entorpir l'aclariment i les orientacions pastorals que en puguin sortir.
El que sí hem de fer, és pregar perquè els pares sinodals s'obrin a la inspiració de l'Esperit, que és Esperit de compassió, misericòrdia i perdó. En definitiva, Esperit d'amor. No sembla, i és parer de molts teòlegs, que estigui en sintonia amb aquest Esperit apartar per sempre dels sagraments aquells i aquelles que, pel motiu que sigui, se'ls hi ha esvaït el seu amor de parella, i han refet el veritable amor amb un altra persona, i volen seguir en el camí de Jesús en el si de l'Església.

...i els nens?

L'evangeli també ens parla dels nens. Enfront d'aquells deixebles, que renyien els qui volien acostar els nens a Jesús, perquè els imposés les mans, a Jesús mateix li va saber greu que els renyessin, i els hi va dir: "Deixeu venir els nens!"
Molts pares i mares cristians, que han refet un nou amor de parella, no poden donar exemple als seus fills d'acostar-se a Jesús en els sagraments. Com podran demanar als seus fills que s'acostin a Jesús? Més d'una vegada, el papa Francesc s'ha fet aquesta pregunta. Esperem que el Sínode hi doni una resposta satisfactòria per a bé dels pares i dels fills. Preguem-ho!

ETIQUETES
NEN FAMÍLIA MATRIMONI DIVORCI